

100
кось замотано и толкось харчевито колкото тъканіето на коприната. Както едно наснованіе на стана не можаше да искарева освѣтъ единъ и сѣщій платъ, то трѣбаше, всякой пѣтъ, кога искаха да го промѣнятъ, да развивать и навивать съвършено кро-сната, което бѣше една голѣма загуба отъ врѣмя и сръбро. На-правата, ако и да ставаше по-полека нежели днесъ, искаше и помощъ-тѣ на двама работника. Якардовый станъ отмахна вто-рый работникъ, на когото работата бѣше яко много трудна, ка-то направи по-просто наснованіето на становети и работѣтъ на работника тъкача. Въ разложеніето на произведеніята отъ на-родната майстирія въ 1801 л. ся яви пѣрвый станъ Якардовъ: той направи малко впечатленіе и получи перинчевъ медаль; а Якардъ трѣбаше да вѣрва, че бѣше направиль едно измыслева-ніе много по-придобыточне въ своя станъ да тѣче мрѣжи, ако не бы ималь повѣче постоянство. Нѣ той не изгуби дѣрзость-тѣ си, и наснова нѣколко стана въ единъ монастырь, на които слѣдствіята докараха безпокойствіе на работницити, които двиг-наха кракъ сръще него; обаче това прѣдпріятіе не можа да спо-лучи още, и неговити станове быдоха продадени, въ 1804 л., на единъ общъ мегданъ вмѣсто рѣждиво желѣзо и ветхы дѣрва. Най-послѣ свѣтлината изгрѣ: управленіето опрѣдѣли Якарду ед-нѣ заплатѣ отъ 50 франга за всякой станъ, что щяше натѣкми; въ 1806 л., градската управа купи добывкѣтъ отъ неговый станъ съ единъ поживотенъ приходъ отъ три хыляды франга; въ 1819 л., той получи украсеніе почетный Легыонъ; сетиѣ му въздигнаха единъ памятникъ, въ 1839 л., на едно отъ личны-ты мѣста въ града.

По всичкыты мѣста на Европа, освѣтъ Турція, майсторіята на коприната ся развива. Въ Руссія броятъ вѣке десять хыля-ды стана; въ Прусія и Саксонія, двадесать и пять хыляды; въ Балъ и Цюрихъ, все толкось; Австрія и Италія напрѣднувать съ голѣмы крачки, а Инглитера покрыва вситы тѣрговища съ коприняныты си произведенія, на които должата имъ цѣна пра-ви часто да ги прѣдпочитать безъ да бѣдять усъвършены.

У Франца становети, които бѣха стигнали броя на седем-надесять хыляды прѣди завѣрата отъ 1789 л., быдоха на четъ дванадесять хыляды по врѣмято на най-разцѣвнатити дни на им-періята; въ 1825 л., тѣи стигнаха до двадесать и седемъ хыля-ды; въ 1835 л., хората брояха четырдесать хыляды, и въ 1847 л., петдесать до шестдесать хыляды. Статистикыты слагать, за произведеніето на тѣя пѣтдесать хыляды стана, еднѣ стойность отъ 250 миліона франга.

Направата на копринянити платове минува прѣзъ четыре ряда работы, на които щемъ слѣдимъ дѣленіето, тыя сѣ: *пригот-вяніе на коприната, подниманіе вѣзз стана, цѣтотисъ и платъ.*